

πλέον ἀνεπτυγμένος· καὶ ἐν τοσούτῳ παρὰ τοῖς λόγους πρέπει νὰ παραδεχθῶμεν ὅτι ὁ μέγας ἐγκέφαλος εἶναι ἀναντιρρήτως η ἔδρα τῆς συνειδήσεως, τῆς θελήσεως, καὶ ἐν γένει ὅλων τῶν πνευματικῶν ἐνεργειῶν, καὶ ὅτι αἱ μὲν λευκαὶ ἴνες ὑπηρετοῦσι λίαν πιθανῶς εἰς ἕνωσιν τῶν διαφόρων μερῶν τῆς φυσικῆς οὐσίας, εἶναι δηλ. συνδετικὸς ἵστος αὔταις δ' εἰσιν ἀναίσθητοι, καὶ ὅτι ἡ ἴδιοτε τῶν συναθροίσεων τοῦ λόγου κεῖται εἰς τὸ ἔμπροσθεν μέρος τοῦ μεγάλου ἐγκεφάλου, ὅτιοι ἐπιτερεούσεις γῆραις ἀναρριφίλετως ἔξασκονται μεγίστη ἐπιφρόνην ὡς πρὸς τὴν ἐγκεφαλικὴν ἐνέργειαν, διότι ἡ φυσικὴ οὐσία ἔτι μᾶλλον διὰ τῶν γύρων αὐτῶν πολλαπλασιάζεται ἐλέγθη δὲ ἀνωτέρω, ὅτι ἡ φυσικὴ οὐσία εἶναι τὸ ἐνεργητικὸν τοῦ ἐγκεφάλου στοιχεῖον, ἀλλ' ἡ κατ' ἐπιφάνειαν φυσικὴ οὐσία ἐνεργεῖ, ἡ δὲ ἔνδον καὶ ἐσωτερικὴ ἔξυπρετεῖ μόνον αἰσθήσεις, καὶ πρὸς τοῦτο συμμαχεῖ ἡμῖν ἡ συγκριτικὴ ἀνατομία. Διὸ εἰς δόλα τὰ κατώτερα θηλαστικὰ ζῷα, ἡ δὲ ὑπάρχουσι γύροι ἡ ἀν ὑπάρχωσιν εἰσὶ μικροί, μόνον δὲ οἱ πίθηκες ἔχουσιν ἐντελεστέρους.

Τὸ βέβαιον δ' εἶναι ὅτι ὁ ἐγκέφαλος τοῦ ἀνδρὸς εἶναι κατὰ μέσον ὅρον μεγαλείτερος τοῦ τῶν γυναικῶν, καὶ ὅτι οἱ ἔξοχοι τὸν νοῦν ἔχουσι καὶ πλειοτέρους γύρους καὶ ἐγκέφαλον μεγαλείτερον· ὁ ἐγκέφαλος τοῦ Κυβιέρου ἔξυγισεν 75 οὐγγίας 4 δραχμὰς καὶ 36 κόκκους = δράμα 626· δὲ ἐγκέφαλος τοῦ Δυπιτέρινου 74 οὐγγίας ἥτοι δράμα 616. Εἰς τὰ ζῶα δὲν εὑρέθη οὐδέποτε τέσσον βάρος· δὲ Haller καὶ δὲ Roudolphiος εἰς πολυπληθῆ πειράματα εὗρον ὡς ἀνώτατον ὅρον 4—5 φούντια τὸν ἐγκέφαλον τῶν ζώων· μόνον ὁ ἐγκέφαλος τοῦ δελφίνος φέρει βάρος 6—9 φούντια, ἀλλὰ τὰ πτηνὰ καὶ τοι ἔχοντα τὸν ἐλαφρότερον ἐγκέφαλον παραυσιάζουσιν ἐν τοσούτῳ ἀνεπτυγμένας τὰς ψυχικὰς δυνάμεις.

Οἱ ἐγκέφαλοι τοῦ ἀνθρώπου ἀπαρτίζει τὸ 1]35 —1]60 τοῦ ὄλου σώματος, ἐνῷ εἰς τοὺς πίθηκας μόλις τὸ 1] 28—1]22, ἀλλὰ καὶ τὸν ἀνθρώπια ταῦτα καὶ παρατηρήσεις τοῦ Κυβιέρου ἀπέδειξαν λελυθασμένην.

Ἀφοῦ ὁ ἐγκέφαλος ἀναντιρρήτως καθίσταται ἡ ἔδρα τῶν ψυχικῶν δυνάμεων, ἐξ ἀνάγκης ἡ δργάνωσις τοῦ ἐγκεφάλου πρέπει νὰ ἔξασκῃ τὴν μεγαλειτέραν ἐπιφρόνην, καὶ ἀληθῶς οὐδὲν ὅργανον ἔχει ποικιλωτέραν αὐτοῦ καὶ ἐντελεστέραν κατασκευήν.

Τὸ βέβαιον εἶναι, ὅτι ὁ ἐγκέφαλος εἶναι τὸ μοναδικὸν ὅργανον τῆς λογικότητος, ὅτι δὲ ἵκανον

Ἀλλὰ ποίᾳ ἡ ἐνδόμυχος ἐργασία τοῦ δργάνου τούτου εἰς τὴν ἐκδήλωσιν ἡ ἐκτέλεσιν τῶν διαφόρων ἡθικῶν πράξεων; τοῦτο εἶναι ἄγνωστον· εἰς μάτην δὲ ἐφιλοσόφησεν Ἀριστοτέλης καὶ Πλάτων, Λόκος καὶ Κονδιλία, Δεστοῦτος, Τρασὺ καὶ Μονταίγνος, Λεῖβνίτιος, Κάντιος, Φίγκτιος, Σχελίγιος καὶ Ἐγελος· διότι, ὡς δρθῶς λέγει ἡ Κυρία Στάσλ, τὸ αἰνίγμα καὶ μύστηριον τοῦ ἡγώ καταβιβρώσκει ὡς σφῆγξ τὰ μυρίασσα συστήματα ἀτιναχαγώνται ὅτι ἀνεκάλυψαν τὸ στρατινόμενον τῆς λέξεως, καθότι ἡ μεταφυσικὴ εἶναι ὧνεανὸς ἀνευ δρίων.

Ἄνσις τῶν ἐτῷ προηγουμένω φυλαδίω αἰρεγμάτων.

1. Ἀλέκτωρ. 2. Τὸ γράμμα τοῦ ἀλφρεδήτου Η

ΑΙΝΙΓΜΑ Γ'.

Στὸν μεγάλον μὲ εἰρίσκεις
Καὶ εἰς τὸν μικρὸν ἐπίσης
Καὶ ἡ γραῖα Μαῖα μ' ἔχει
Πάντοτε ἐπὶ κεφαλῆς τῆς.
Ἐνῷ δ' εἴμαι τόσον μέγα
Ωστε' οὐδὲ εἰς τὸ πάν χωρῶ,
Εἰς τοῦ μύμηκος τὸ σῶμα
Τριτευκόλως εἰσγωρῶ.

Παρορέματα. — Eἰς τὸν ἔπον στίχον τοῦ ἐτῷ ΑΑ' φυλαδίω Β' αἰνίγματος ἀνάγνωσθε κητᾶν αὐτὶ συντάκτων.

Κατὰ λάθος ἐτέθη ἐν τέλει τοῦ διηγήματος “ἡ μικρὰ Λοιτίζα”, ἡ ὑπογραφὴ τοῦ διορθωσαντος συντάκτων κ. Ν. Πασχαλίδη αὐτὶ τῆς λέξεως “ἀκολούθει”.